

25 ANYS TANCAMENT RÀDIO TORTOSA Els periodistes van ser acomiadats inesperadament per fax i sense rebre cap explicació detallada

Convertir una frustració sobtada en una nova il·lusió. Aquest va ser l'objectiu pel qual va haver de lluitar un grup de joves periodistes ebrencs després de l'inesperat tancament de Ràdio Tortosa el

juliol del 1991. Vint-i-cinc anys després, part dels seus protagonistes recorden com aquell acomiadament va desencadenar el naixement de dos projectes que encara avui continuen donant els seus

fruits. El grup de comunicació L'Ebre i la música de Quico el Célio, el Noi i el Mut de Ferreries troben el seu origen en el dia que els micròfons de Ràdio Tortosa van deixar d'informar per sempre.

La mort que va fer reviure el periodisme ebrenc

TORTOSA Francesc Millan

La indignació va inundar cadascun dels racons que omplien els estudis de Ràdio Tortosa. Era el matí del 21 de juliol del 1991 i la direcció de Ràdio Nacional d'Espanya acabava de comunicar, per fax i de forma freda i inesperada, el tancament de la seua emissora a Tortosa. Damunt de cada taula, l'imprès del comunicat esperava els treballadors per anunciar-los el seu acomiadament i la indemnització que haurien de rebre. Ras i curt; sense cap tipus de justificació més enllà del motiu oficial, tan clar com ambigu: "La supressió de les seues que no estessen en una capital de província". Ràdio Tortosa, tot i ser l'emissora de referència al territori, no complia aquest requisit i, per tant, havia de desaparèixer.

Conscients que, sobtadament, s'havien quedat sense feina, els professionals de l'emissora van sortir al carrer amb motiu de protesta. "Vam tancar-nos durant vint-i-quatre hores a l'interior de les dependències de la ràdio", recorda ara Arturo Gaya, cantant de Quico el Célio, el Noi i el Mut de Ferreries i un dels periodistes que en aquell llavors treballava a Ràdio Tortosa. També van desplegar pancartes i durant unes hores van intentar que la seua situació arribés a orelles de tothom. Molts dels periodistes, massa joves per resignar-se, encara confiaven en el poder de la denúncia per capgirar la situació. Ben aviat, però, es van adonar que aquesta vegada la realitat no tenia volta de full: el seu acomiadament era una realitat innegociable.

De fet, no era un cas aïllat; la mort de Ràdio Tortosa s'emmarcava en el tancament de catorze emissores d'RNA a tot l'Estat, quatre d'elles a Catalunya. La mesura, impulsada pel govern espanyol, havia comportat la desaparició d'altres emissores històriques com la d'Ulldecona, la de Tàrrrega o la d'Igualada. "Diversos advocats ens van dir que no hi havia res a fer, que era una decisió que venia des de dalt i que afectava molts altres municipis", fa memòria Josep M. Arasa, actual director de Canal TE, però que llavors era un dels joves periodistes que s'il·lusionava amb Ràdio Tortosa. "Ens vam haver de resignar i mirar de cobrar

A dalt, els treballadors de Ràdio Tortosa penjant una pancarta en senyal de protesta. A baix, els periodistes que protagonitzen aquest reportatge. / ARXIU

les indemnitzacions", lamenta el mateix Arasa, que afegeix que "ens van posar molts obstacles per fer-ho". Ho reafirma Josep Lluís Villa, director d'Imagina Ràdio i un altre dels periodistes afectats, que explica que "eren unes indemnitzacions ridícules que no s'adequaven a la gravetat de la situació". Finalment, uns quants periodistes van decidir recórrer a la justícia i, gràcies als serveis

de l'advocat Cándido Jornet, van aconseguir millorar les condicions del seu acomiadament sobtat. "Tot i que no era suficient, era una forma mínima de reconèixer la nostra tasca durant anys", recalca l'actual gerent i editor del SETMANARI L'EBRE, Ximo Rambla. Ni les protestes ni les indemnitzacions, però, van canviar un fet que els obligava a replantejar-se les seues vides laborals. Els micrò-

fons de Ràdio Tortosa es van apagar a les vuit de la tarda del mateix 21 de juliol. El periodisme combatiu a l'Ebre, encara embrionari, rebia una forta estocada.

PERIODISME COMBATIU Feia pocs anys que un grup de joves periodistes ebrencs s'havia incorporat als estudis de Ràdio Tortosa. La seua incorporació, poc abans del tancament,

ment, havia de ser una aposta de futur i, en certa mesura, de canvi. A la dècada dels 80, el periodisme de les Terres de l'Ebre, igual que el de molts indrets de l'Estat espanyol, s'havia quedat estancat i mancat de conceptes tan bàsics com rigor, denúncia o, fins i tot, objectivitat. L'influència directa del poder, principalment el d'una política encara en transició, i els compromisos que en-